

Для Діми

ОДИН (НЕ)ГЕРОЙ

— Курт! — Білка промчала по стовбуру дерева вгору й добігла до самого кінця довгої гілки. Вона тремтіла від хвилювання, і гілка разом з нею. — Ти ж єдиноріг Курт, правильно?

— Так, — відповів Курт і зітхнув. Він волів би сказати «ні», але ріг на лобі та його компанія — тендітна принцеса й червоно-сіро-чорний пташок — усе одно виказали б його.

Зрештою, ці двоє — теж частина історії, яка, наче пожежа, поширилася лісом.

— Чи можна отримати куртограф? — спитала Білка. — Ти найбільший герой, якого я знаю!

Герой знову зітхнув і рогом видряпав на стовбурі дерева сміливо вигнуту «К».

— О-о-о-о-о-о-о-о! — Білка була в захваті.

Курт скористався цим моментом, щоб трохи відійти, але голос білки все одно долинув до нього:

— Коли ти вже звільниш Тюделю?

Курт удав, ніби не почув запитання, і потрюхикав звідти розслабленою риссю. Він зупинився лише тоді, коли дійшов до невеликої галявини, де росли найкращі лікарські трави.

— Курте, зачекай! — До нього бігла принцеса Фло.

На ній були зручні бриджі, біла сорочка з цікавим візерунком із малинових і ожинових

плям і міцні чоботи. Нуль балів за шкалою принцесовості, максимальна кількість балів за особистою шкалою Курта.

— Ніхто з нас не може втекти від цього завдання, — співчутливо мовила принцеса. — А особливо ти.

Курт загарчав. Принцеса натякала на домовленість, яка проголошує, що кожна чарівна істота зобов'язана прийти на допомогу іншій невинній істоті, яку скривдили.

— Угода, що вже мохом поросла, — пирхнув Курт і похитав головою. Магія, за допомогою якої принц перетворив молодшого брата Тріля, Тюделю, на величезного крилатого монстра, а невинне поросся на грізну пошукову свиню, — це ще півбіди. Але Курту дуже не подобалося зілля послуху, яке перетворювало жертв принца на безтямних рабів. Як він може допомогти Тюделю та поросяті? Як, як, як?

Дуже складне завдання для того, хто ще нещодавно більше переймався питаннями

на кшталт «Де ростуть найсоковитіші чорнобривці?» або «Чи не подрімати мені сьогодні після полудня на полі конюшини?».

— Не прикидайся, — замислено сказала Фло й почухала Курта під білосніжним чубом. — Ти ж залюбки допомагаєш!

— Наче в мене є вибір, — пробурчав Курт, — коли все моє тіло поколює.

От уже це безглузде співчуття.

Хоча він, звісно, був щасливий, коли звільнив Фло з лап сміховинного принца.

Тріль сів на плече Фло й розтулив дзьоба, але звідти вирвалося лише хрипке каркання.

— Тш-ш-ш-ш, Трілью! — застерегла Фло. — Побережи голосові зв'язки!

— Берегти варто було набагато раніше! — знову пробурчав Курт.

Тріль цілими тижнями в найяскравіших барвах описував героїчні вчинки Курта всім, кого зустрічав на своєму шляху. Геть не дивно, що в нього заболіло горло.

— Ау-а-а-а! — пропищав Тріль, і це пролунало так жалісно, що принцеса розтанула від співчуття.

— Ох, малюче Трілью! — Вона погладила його горлечко вказівним пальцем. — Поза сумнівом, Курт приготує тобі трав'яний чай, щоб ти неодмінно якнайшвидше одужав.

Замість відповіді Тріль сховав голову під долонею принцеси. Він справді почувався кепсько!

— Подорожник, меліса, ромашка... — бурмотів Курт, намагаючись не звертати уваги на відчуття мурашок, що охопило його, та на блискітки, яких він так соромився. Він зірвав кілька листків, сподіваючись, що на нього ніхто не дивиться.

Але принцеса нічого не випускала з уваги.

— Поглянь, малюче Трілью, — втішала вона пташка. — Поглянь, як Курт міниться співчуттям з ніг до голови!

Курт справді хотів би знати, чому почуття єдинорога очевидні всім навколо за

зовнішніми ознаками. Це страшенно незручно!

— Здрастуй, пане єдинороже, — привітався жук-олень, який саме проходив повз.

— Сміливий вчинок, рятувальна операція, відвага!.. Коли-бо ти доведеш це до кінця?

«Доведеш до кінця». Звучить так просто. Але це означає не лише звільнити в'язнів, а й змусити принца створити протиотруту від збільшення розмірів та від зілля послуху. Дитяча забавка! У Курта вирвалося довге й глибоке зітхання.

Він галопом поскакав геть і зупинився, лише коли добіг до струмка, де почав мляво жувати стеблинку.

Минуло кілька хвилин, поки Фло й Тріль наздогнали його.

— Курте, — прохекала Фло, — тобі обов'язково повсякчас нагадувати мені, що в мене лише дві ноги, до того ж такі коротенькі? — Погляд принцеси метнувся кудись позаду єдинорога. — Тріль знайшов гриби! — вигукнула вона, схопилася й кинулася за своїм крилатим другом.

Курт занурив ніс у стрімку воду потічка й насолоджувався м'якою вібрацією, яка наростала й ширилася від його мокрих ніздрів на все тіло й на кілька митей змусила його відчувати, ніби він сам створений із води. Він був диким, бурхливим водоспадом, який ніщо не могло зупинити.

Хоча насправді Курт зрадив би, якби його зупинив хтось або щось. Гарний метелик, запашна квітка, смачна суниця. Але